

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

- Az **istentisztelet** minden vasárnap 10 órakor kezdődik. A prédikáció ideje alatt kreatív **gyerekfoglalkozást** tartunk. A szórványgyülekezetekben a megszokott időpontokban vannak az alkalmak.
- Könnyűzenés **családi istentiszteletet**, interaktív prédikációval minden hónap első vasárnapján 16 órakor tartunk, utána közös sütizéssel! A következő alkalom időpontja: november 6.
- A **bibliaóra** keddenként 16 órakor kezdődik.
- Az **ifi** péntekenként 17 órakor kezdődik.
- A **baba-mama kör** kéthetente szerdánként 10 órakor várja az édesanyákat és a legkisebbeket. A legközelebbi alkalom: november 2.
- **Női kört** tartunk minden hónap első szerdáján délután fél 6-kor. A legközelebbi alkalom: november 2.
- A **Glória énekkar** általában keddenként 17 órától 18.30-ig próbál. Alkalmanként az összekari próbát a vasárnapi istentisztelet után tartják.

Családi nap a Barackvirág evangélikus óvodában

Mihály-napi vásárt rendeztek október 7-én, pénteken a Barackvirág evangélikus óvodában. A családi napra gyülekezők megtöltötték az óvoda őszi terményekkel díszített kertjét.

Elsőként Oldal Henriett intézményvezető köszöntötte a jelenlévőket és elmondta, hogy idén már hetvenöt gyermekkel működik az óvoda, a jövő évre pedig már most túljelentkezés van. Majd az óvoda nevében kifejezték köszönetüket Kis János lelkész úrnak eddigi munkájáért. Külön kiemelték azoknak a szülőknek a szolgálatát is, akik valamilyen

módon – tárgyi adományokkal, önkéntes munkával – támogatták az intézmény működését.

A hivatalos rész után kezdetét vette a vásár, ahol a gyermekek által készített portékákat lehetett adni-venni, közben pedig népi játékokat, az ugrálóvárat és arcfestést lehetett kipróbálni. A gyerekek részt vehettek néptáncitanításban is, majd a sok játékban kimelegedve elfogyasztották az óvoda egy éves születésnapjára készített tortát. A vidám hangulatú délutánon kicsik és nagyok egyaránt jól érezték magukat. **K. B.**

Lélekzet – A kecskeméti evangélikus gyülekezet hírlevele – 2022/3. szám

Felelős kiadó: Hajdуч-Szmola Patrik.

Szerkesztette: Kovács Barbara, Zsolczainé Vitális Judit.

Lelkészi Hivatal: 6000 Kecskemét, Arany János u. 1. Telefon: 76/323-506.

Honlap: <http://kecskemet.egyhazkozseg.hu>

Soli Deo Gloria közhasznú alapítványunk adószáma: 19049498-1-03

Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035

Lélekzet

A kecskeméti evangélikus gyülekezet hírlevele – 2022/3. szám

Építkezz körültekintően!

Más alapot senki sem vethet a meglévőn kívül, amely a Jézus Krisztus.” (1Kor 3,11)

Szeretek gyönyörködni az épületekben. Amikor a járdaviszonyok engedik, akkor tudunk egy kicsit az odafönt valókkal is foglalkozni. Ezek gyönyörűek tudnak lenni, még úgy is, hogy ezalatt nem csupán a mennyei dolgokat értjük – mint Pál apostol a kolossébelihez írt levelében (vö. Kol 3,2) –, hanem mindazt, ami a fejünk fölött van. Akkor feltáruznak az építészet csodái: díszítések, minták, szobrok, túl ezeken pedig arányok, művészeti és építészeti megoldások.

Amikor gyönyörködünk, akkor abban gyönyörködünk, amiben a tervezők akarták, hogy gyönyörködjünk. De mennyi minden van, amit nem látunk, de ha az nincs, akkor semmi sincs! Látjuk ugyan a felépítményt, de egy épületnek az alapját sohasem. Nem tudjuk azonnal megállapítani, hogy milyen mélyen vannak az alapok vagy hogy mennyire volt nagy munka az esetleg nem megfelelő talajon az épületet tartó alapokat létrehozni. Nem tudjuk a mélységét, erejét, nem tudjuk a létrehozásához befektetett munka mennyiségét. Csak azt látjuk, ami a föld felett van, és ha az száz éve stabil, akkor bizony jó az alap is.

Időről időre elfeledkeztünk az alapokról. Mert jöttek évszázadok, amikor a látszat volt a lényeg. Mert ezt lehet eladni, ezt lehet beárzni. Ez az, amit akkor is megvesznek az emberek, ha nem tudják, hogy milyen az alapja, vagy másképpen fogalmazva: min alapul. És mennyien jártak már pórul egy kecsgetőnek tűnő házvásárlás alkalmával...

És mennyi embert indít tévútra az az egyház is, amelyik elfeledkezik az alapozás, illetve az alapra való támaszkodás fontosságáról! Az egyház történetében látjuk, hogy ez néhány száz évenként megtörtént. Ilyenkor mindig egyetlen esélye maradt: hogy fellép valaki és rámutat az alapok fontosságára.

Így történt ez 1517-ben is. Luther semmi újat nem mondott és nem írt. Újszerűsége annak volt köszönhető, hogy újra az alapokról kezdett beszélni.

Az időről időre eltévedő, célt tévesztő életünknek is erre van szüksége: megkeresni azt az alapot, ami stabil, ami örök. Pál apostol arra hívja fel a figyelmünket, amire később Luther is: Krisztuson kívül nincs senki más, akire tudnánk alapozni. Építhetünk bármilyen szép életet Isten nélkül, ismerjük Jézus példázatát a homokra épített házról, amely összedől. Kívülről ugyanúgy néz ki, mint a kősziklára épített társa. Egyedül az alap a különbség, és ez az, ami végső soron a próbák között is megtartja a házat.

Ma is, ahogyan kétezer éve, Krisztus tartja az egyházunkat és ő tartja az életünket is. Reformáció ma is arról szól, amiről szólt ötszázöt éve: Krisztus az alapunk, és róla pedig hitünk közös forrásában, a Szentírásban olvashatunk.

Ha jó az alap – márpedig Krisztus által jó! –, akkor arra nyugodtan lehet bármit építeni: könnyűt, nehezét, kicsit, nagyot, magasat, széleset. Jó élet a Krisztusra épített élet!

Hajdуч-Szmola Patrik lelkész

Elköszönés és indulás

Lelkészváltás a kecskeméti evangélikus gyülekezetben

A mindennapok sorából kiemelkedő események történtek közösségünkben az elmúlt két hónapban. Szeptember 20-án nyugdíjba vonult Kis János, gyülekezetünk eddigi igazgató lelkésze, október 15-én pedig Hajduch-Szmola Patrik személyében hivatalosan is új parókusa lett az egyházközségnek.

Sokatmondó tény, hogy közvetlenül a búcsúztatása apropójából rendezett ünnepi alkalom előtt még esketett gyülekezetünk korábbi igazgató lelkésze. Kis János összesen harmincnégy évig szolgált Kecskeméten. Szeptember harmadik hétvégén az ez idő alatt elvégzett munkájáért mondtunk neki köszönetet.

A szeptember 17-i alkalomra nemcsak helyből, hanem az ország távoli pontjairól is érkeztek vendégek. A gyülekezeti tagok, a Barackvirág evangélikus óvoda ovisai és munkatársai, a helyi társegyházak, az önkormányzat és a civil szervezetek képviselői mellett sok olyan fiatal lelkész is eljött az ünnepségre, akik annak idején hatodéves teológushallgatóként Kis János mentorsága mellett töltötték a gyakorlati évüket.

Igehirdetéssel Kondor Péter, a Déli Evangélikus Egyházkerület püspöke szolgált. Prédikációjában arra az Úrra irányította a jelenlévők figyelmét, akiről Kis János mindig bizonyoságot tett. A 103. zsoltár első két verse alapján arról szólt, hogy a jótémények nem magától értetődőek: mindenünk, amink van és amit természetesnek veszünk, valójában az Úristen ajándékai.

A liturgikus rész lezárásaként Kondor Péter megáldotta Kis Jánost, és megerősítette őt abban, hogy ugyan a gyülekezet vezetésével járó mindennapi

feladatok végzése alól most felszabadul, de továbbra is felszentelt lelkész, az Úristen szolgálja marad.

Az ünnepi közgyűlésen sokan méltatták Kis János helyben elvégzett, de a gyülekezet és a város határain túlmutató szolgálatát. Köszönték bölcsességét, nyugalmit és humorát, példaértékűnek nevezték munkálkodását, hangsúlyozták okumenikus elkötelezettségét.

A Barackvirág óvoda ovisai, illetve munkatársai, valamint a gyülekezet Glória énekkara is énekszolgálatot kedveskedett neki. Az egyházközség presbitériumának ajándékát – egy egyetlen példányban elkészült emlékkönyvet – Krett György felügyelő és Ittész Ádám presbiter nyújtotta át.

A köszöntések után Kis János a felszendült énekek egyik sorát ismételte meg, miszerint az Úr csodásan működik. Mint mondta, a padokban ülők mind-egyikéhez tud szép gondolatot, érzést, élményt társítani. A búcsú kapcsán benne megfogalmazódott további gondolatait másnapra búcsú igehirdetésében kívánta megosztani.

A vasárnapi istentisztelet prédikációjának alapigéjéül ugyanazt a szentírási szakaszt (2Kor 12,7–9) választotta, amelyről annakidején beiktatásakor is beszélt. Visszatekintve szolgálatára – beleértve az Orosházán eltöltött nyolc évét is – arra jutott: „Isten mindig annyi tövist adott, hogy ne bízzam el magamat, és annyi kegyelmet, hogy általam az Úr ereje érjen célhoz.”

Hajduch-Szmola Patrik akkor született, amikor elődje, Kis János megkezdte szolgálatát Kecskeméten. Ezt az össze-

csengést az elmúlt hónapokban mindketten felelegették, és az új parókus lelkész iktatásakor is elhangzott.

Az október 15-i alkalmon Homoki Pál, a Bács-Kiskun Evangélikus Egyházmegye esperese az *Útmutató* aznapi újszövetségi igéjéről (Kol 3,2) szólva kiemelte: lelkipásztorként nehéz feladat egy jól működő gyülekezetbe érkezni és ott megfelelni annak a kívánalomnak, hogy mindenkivel – változásra vágyókkal és a megszokott dolgokhoz ragaszkodókkal egyaránt – törődni kell. Ez úgy sikerülhet, ha hivatása betöltéséhez nem a földi dolgokból merít erőt, hanem a mennyieikből.

Az iktatást, a jelen lévő szolgatársak személyes áldását és a *Confirma* rítusát követően Hajduch-Szmola Patrik lépett a szószékre. Székfoglaló igehirdetésnek középpontjába a tisztaszívűséget és az éles látást állította. Meggyőződése, hogy minden kérdésünk mögött végső soron az a vágy áll, hogy Istent keressük, és az ő válaszára várunk. Akkor találhatjuk meg őt, ha tekintetünket felé irányítjuk, és rá fókuszálunk.

„Ha Isten mindenhol ott van, akkor tulajdonképpen hova is állítsuk az éleséget?” – tette fel a kérdést, majd a textusként választott szentírási szakasz („*Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják Istent*” – Mt 5,8) alapján úgy fogalmazott: a szívünket kell megtisztítanunk ahhoz, hogy találkozhatunk Jézussal.

„Lelkészi programja” kapcsán leszögezte: „Közösségünkben Jézus álljon továbbra is közepén, ahogy eddig, ebben ne változzunk. Az ő szeretetéből merítsünk, és azzal szeressünk.”

Az istentiszteletet követő ünnepi közgyűlésen a gyülekezet nevében Krett György felügyelő és Zsolczai Balázs presbiter köszöntötte az új parókus lelkészt.

Kis János nyugalmazott lelkész gratulációjában felidézte: igyekezett úgy átnézni a stafétabotot, hogy az ne essen le. A gyülekezetet arra kérte: legalább annyira szeressék az új lelkészeket – Hajduch-Szmola Patrik mellett feleségét, az egyelőre püspöki kiküldéssel, beosztott lelkészként szolgáló Kovács Barbarát –, mint amennyi szeretettel korábban felé fordultak.

Zs. V. J.

Hajduch-Szmola Patrik Szegeden született, majd a Békés megyei Kondoroson nőtt fel, ahol keresztelték, konfirmált. Csellistaként tanult a békéscsabai zeneművészetiben, ezzel párhuzamosan zeneszerzést hallgatott Szegeden. Ezt követően vette fel zeneszerző osztályába Kocsár Miklós a Budapesti Bartók Béla Konzervatóriumba, ahol 2010-ben végzett. Konzervatóriumi tanulmányai mellett orgonistaként szolgált több budapesti templomban.

Egyetemi tanulmányait az Evangélikus Hittudományi Egyetem mellett Finnországban, a Kelet-Finnországi Egyetem Filozófiai Fakultásán végezte. 2016-ban szentelték lelkészé Budapesten. Ezt követően kezdte meg beosztott lelkészi szolgálatát a Pécsi Evangélikus Egyházközségben. A gyülekezet 2018-ban parókus lelkészéül választotta, majd 2021-től a gyülekezet igazgató lelkészeként vezette a pécsi gyülekezetet. 2022-ben hívta meg a kecskeméti gyülekezet parókusának, beiktatása 2022. október 15-én történt.

Gyülekezeti parókusi tisztsége mellett tagja az *Evangélikus énekeskönyv* megújításán dolgozó munkacsoport szakmai bizottságának.

Feleségével, Kovács Barbara lelkésszel teológiai tanulmányaik idején ismerkedtek meg, 2016-ban házasodtak össze, három kislányt nevelnek